

- 3) Skargi wniesione przez spółki Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company na decyzję 2013/199 zostają oddalone.
- 4) Spółki Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company zostają obciążone, poza własnymi kosztami, również kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w ramach postępowania przed Sądem Unii Europejskiej oraz postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- 5) Irlandia pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias – Grecja) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Sprawa C-201/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 98/59/WE — Zbliżanie ustawodawstw państw członkowskich dotyczących zwolnień grupowych — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 16 — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Uregulowanie krajowe, w którym przyznano organowi administracji uprawnienie do sprzeciwienia się zwolnieniom grupowym po dokonaniu oceny warunków na rynku pracy, sytuacji przedsiębiorstwa i interesu gospodarki krajowej — Poważny kryzys gospodarczy — Szczególnie wysoka krajowa stopa bezrobocia)

(2017/C 053/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Strona pozwana: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

przy udziale: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym pracodawca – wobec braku porozumienia z przedstawicielami pracowników dotyczącego projektu zwolnienia grupowego – może dokonać takiego zwolnienia jedynie pod warunkiem, że właściwy krajowy organ publiczny, któremu należy notyfikować ten projekt, nie przyjął, w terminie określonym we wspomnianym uregulowaniu i po rozpatrzeniu akt sprawy oraz dokonaniu oceny warunków na rynku pracy, sytuacji przedsiębiorstwa i interesu gospodarki krajowej, uzasadnionej decyzji w sprawie nieudzielenia zezwolenia na dokonanie zamierzonych zwolnień w całości lub w części. Jednakże odmienna sytuacja ma miejsce, gdy okaże się, co powinien w danym wypadku rozpatrzyć sąd odsyłający, że – przy uwzględnieniu trzech kryteriów oceny, do których odsyła to uregulowanie, i konkretnego stosowania tego uregulowania przez wspomniany organ publiczny pod kontrolą właściwych sądów – wspomniane uregulowanie skutkuje pozbawieniem przepisów tej dyrektywy ich skuteczności (effet utile).

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak wskazane w zdaniu pierwszym akapit pierwszy niniejszego punktu.

- 2) Ewentualne istnienie w państwie członkowskim kontekstu charakteryzującego się poważnym kryzysem gospodarczym i szczególnie wysoką stopą bezrobocia nie ma wpływu na odpowiedzi zawarte w pkt 1 niniejszej sentencji.

(¹) Dz.U. C 221 z 6.7.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Szwecja, Zjednoczone Królestwo) – Tele2 Sverige AB/Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department/Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Sprawy połączone C-203/15 i C-698/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Łączność elektroniczna — Przetwarzanie danych osobowych — Poufność łączności elektronicznej — Ochrona — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuły 5, 6 i 9 oraz art. 15 ust. 1 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7, 8 i 11 oraz art. 52 ust. 1 — Przepisy krajowe — Dostawcy usług łączności elektronicznej — Obowiązek uogólnionego i nieodróżnicowanego zatrzymywania danych o ruchu i danych o lokalizacji — Organy władz krajowych — Dostęp do danych — Brak uprzedniej kontroli przez sąd lub niezależny organ administracyjny — Zgodność z prawem Unii)

(2017/C 053/13)

Języki postępowania: szwedzki i angielski

Sądy odsyłające

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelacje: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Strony przeciwne: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

Przy udziale: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa dotycząca prywatności i łączności elektronicznej), zmienionej dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., w związku z art. 7, 8, 11 i art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu do celów zwalczania przestępczości uogólnione i nieodróżnicowane zatrzymywanie wszystkich danych o ruchu oraz danych dotyczących lokalizacji wszystkich abonentów i zarejestrowanych użytkowników wszystkich środków łączności elektronicznej.
- 2) Art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58 po zmianach wprowadzonych dyrektywą 2009/136 w związku z art. 7, 8 i 11 oraz art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych dotyczących ochrony i bezpieczeństwa danych o ruchu i danych o lokalizacji, a w szczególności – dostępu właściwych organów władz krajowych do przechowywanych danych, które to przepisy w ramach zwalczania przestępczości nie ograniczają tego dostępu jedynie do celów walki z poważną przestępczością, nie uzależniają przyznania go od podlegania uprzedniej kontroli sprawowanej przez sąd lub niezależny organ administracyjny i nie ustanawiają wymogu, aby dane te były przechowywane na obszarze Unii.